

РЕШЕНИЕ

№ 315

гр. Добрич, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Соня Т. Дженкова

при участието на секретаря Калинка М. Христова
като разгледа докладваното от Соня Т. Дженкова Гражданско дело № 20223230102871 по описа за 2022 година

Производството е иницирано по искова молба, уточнена с допълнителна молба вх.№ 19038/02.11.2022г. на „КРИС ОЙЛ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК ***, седалище/адрес на управление; гр. Аксаково, обл. Варна, ул. „Чайка“ № 1, чрез управителя Г. Н. Я., с която срещу „А. БИОЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, жк. „Дружба“ 1, е предявен иск за установяване вземането на ищеца за сумата от 5083,20лв., ведно със законната лихва от 20.06.22г., за което е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д№ 1783/22г. по описа на РС Добрич.

В исковата молба ищецът излага твърдения, че с ответника по исковата молба са имали трайни търговски отношения за продажба и доставка на гориво, с оглед на което „Крис Ойл Транс“ ЕООД предоставял дизелово гориво от своя собствена бензиноколонка на представители на ответника „А. Биоенерджи“ ЕООД. Предаването и приемането на горивото се удостоверява с издаване на фактура и касов бон.

До този момент ответното дружество е заплащало всички издадени на негово име фактури, с изключение на фактура за заредено гориво за сумата от 5083, 20 (пет хиляди и осемдесет и три и 0,20) лева, дължима по Фактура № ***

Неколкократно е отправена покана към управителя на „А. Биоенерджи“ ЕООД А. Г. А. в телефонни разговори да изпълни задълженията си. Последният потвърждавал задължението си и е уверявал, че ще го погаси в рамките на няколко дни.

При справка в Агенцията по вписванията се установило, че ответникът по бъдещия

иск е изпаднал в забава при погасяването на парични задължения и спрямо други кредитори, като с допусната от РС-Добрич са наложени възбрани върху няколко недвижими имота на ответника.

С исковата молба се претендира присъждане на сторените в заповедното производство разноски.

Към исковата молба са представени следните писмени доказателства: 1.Фактура №***. ;2. Справка за неплатени фактури за контрагент;

Отправено е искане с допълнителна молба вх.0 3241/2023г. за допускане на съдебно – счетоводна експертиза.

В срока по чл.131 от ГПК ответното дружество депозира отговор с който определя исковите като допустими, но неоснователни. Исковите се оспорват по основание и размер и като недоказан.

Добричкия районен съд, след преценка и анализ на доводите на ищеца, както и на събраните в хода на производството доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е представена Фактура № ***, издадена от „КРИС ОЙЛ ТРАНС“ ЕООД, на стойност 5083.20 лв. с ДДС, с основание „ Газьол за ИТП и Трактори „ и „ транспорт „. Като получател на стоката /услугата е вписано ответното дружество “А. БИОЕНЕРДЖИ“ ЕООД.

По делото е представен пътен лист № 102689 от 07.07.2020 г. ведно с товарителница № 1478545 от 07.07.2020г., като в графа „получател“ е подставен подпис за ответното дружество.

По делото е приета съдебно счетоводна експертиза.

Вещото лице Е.Й. установява следното:

По счетоводни данни на ищеца, Крие Ойл Транс „ ЕООД : от проверка на предоставени съпътстващи документи за доставка, а именно : акцизен данъчен документ № ***, с уникален контролен № *** за газьол за ипт и трактори, декларация за съответствие на качеството на течните горива от партида 0143, пътен лист № 102689 от 07.07.2020 г. ведно с товарителница № *** от 07.07.2020 гч е съставена процесната фактура с № ***. на стойност 5083.20 лв. с ДДС, с основание „ Газьол за ИТП и Трактори „ и „ транспорт „.

От проверка на смет.с/ка 411 Клиенти, партида „ А. Биоенерджи „, се установи, че процесната фактура е осчетоводена по дебита на сметката със сумата от 5083.20 лв. срещу

- кредит с/ка 702 Приходи от продажби - по количество 3000 л., цена и стойност 4047 лв.
- кредит с/ка 703 Приходи от продажба на услуги, в размер на 189 лв. - за транспорт 135 км. по цена 1.40
- кредит с/ка 4532 Начислен ДДС продажби със сумата 847.20 лв.

Така съставените счетоводни записвания въз основа на първични документи удостоверяващи документалната обосновааност на стопанските операции съгласно чл.3, ал.3 от ЗСч, отразяват:

> възникване на вземане от ответното дружество „ А. Биоенерджи „ ЕООД, в размер на 5083.20 лв.

> признаване на приходи от продажба в размер на 4047 лв.

> признаване на приходи от продажба на услуги в размер на 189 лв.

> начисляване на ДДС продажби в размер на 847.20 лв.

Към датата на проверката и изготвяне на заключението по счетоводни данни - няма съставени счетоводни записвания за извършени плащания от ответното дружество.

Вещото лице установява по счетоводни данни на ответника „ А. Биоенерджи „ ЕООД : предоставен регистър от сметка 401 Доставкащи, партида „ Крие Ойл Транс „ ЕООД, че процесната фактура е осчетоводена по кредита на сметката със сумата 5083.20 лв. срещу

- дебит с/ка 3023 Материали с количество 3000 л. и стойност 4236 лв.
- дебит с/ка 4531 Начислен ДДС.покупки със сумата от 847.20 лв.

Така съставените счетоводни записвания въз основа на първичен документ / процесна фактура/, удостоверяващи документалната обосновааност на стопанските операции съгласно чл.3, ал.3 от ЗСч, отразяват:

> възникване на задължение към ищцовото дружество „ Крие Ойл Транс „ ЕООД, в размер на 5083.20 лв.

> заприходяване на материали в размер на 4236 лв., в случая на „ газьол за итп и трактори „ по доставна стойност (историческа цена) в размер на 4047 лв. с включени разходи за доставката - транспорт 189 лв., съгласно СС 2 Отчитане на стоково-материални запаси

> начислен ДДС за получени стоки и услуги, с право на данъчен кредит в размер на 847.20 лв.

Към датата на проверката и изготвяне на заключението по счетоводни данни - няма съставени счетоводни записвания за извършени плащания в полза на ищеца за погасяване задължението по процесната фактура.

Също така от проверка на отчетни регистри по чл.124, ал.1,т.2 от ЗДДС, експертизата установи, че през данъчен период м.Юли 2020 г., процесната фактура е включена в дневник за покупки на ред 3, с данъчна основа с право на пълен данъчен кредит в размер на 4236 лв. и ДДС с право на пълен данъчен кредит в размер на 847.20 лв., съответно е участвала при определянето на резултата в подадената пред ТД на НАП справка декларация по ДДС с вх. № 08001695429/14.08.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните

правни изводи:

Предявените искове са с правно основание чл.422 от ГПК във вр. с чл.79 от ЗЗД във вр. с чл.372 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД. Цели се признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца исковата сума, която е осчетоводена с първични счетоводни документи- фактура, и за която е издадена заповед за изпълнение на парично задължение.

Съгласно чл.124,ал.1 от ГПК, всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това.

Съгласно нормата на чл. 422 ал. 1 от ГПК искът за съществуване на вземането се смята предявен от момента на подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, когато е спазен едномесечният срок по чл. 415 ал. 1 от ГПК за предявяване на иска.

Договорът за търговска продажба е двустранен, възмезден, консенсуален вид договор, който се счита сключен между страните в момента, в който стоката премине в собственост от продавача на купувача. От този момент за купувача възниква задължението да плати договорената продажна цена. Договорът за търговска продажба е неформален вид договор, поради което съставянето на всякакви счетоводни или други документи /фактури, разписки, приемо-предавателни протоколи и др./, не е изискване за валидност на сделката, а касаят установяването на факти относно цената на стоката, предаването ѝ от продавача на купувача и др.

Безспорно страните в настоящото производство са сключили неформален договор за продажба на стоки, цените на стоките са установени и стоката е предадена на купувача.

Освен това стоката е доставена, като е договорена цена за извършения превоз. Превозният договор е неформален, консенсуален договор и сключването му може да се доказва с всички предвидени от закона средства, а не само с товарителница. В този смисъл е трайната практика на съдилищата и на ВКС (Решение №60/17.05.2012г. по т.д. №241/2011г. на ВКС, второ т.о.), като за вида на договора следва да се изхожда и от формулировката на чл.61, вр. с чл.50, ал.1 от Закона за автомобилния превоз, според която условията на договора за превоз и получаването на товара се удостоверяват от товарителницата до доказване на противното, от което следва, че последната не е единственото доказателствено средство за доказване на тези факти.

В случая за сключването на договора за продажба и превоз и за изпълнението му от страна на ищеца е представена единствено данъчната фактура и товарителница. Фактурата не е подписана от представител на ответника, но последният я е приел, първоначално я е осчетоводил и е упражнил правото на данъчен кредит - факти, които са установени от вещото лице, извършило съдебно - икономическата експертиза. Трайната практика на ВКС, ТК, възприема отразяването на фактурата в счетоводните регистри на двете страни, вписването ѝ в дневниците за покупко-продажби и в справките-декларации по ЗДДС, както и ползването на данъчен кредит по сделката от задължената страна, съставлява признание за възникването и за размера на задължението, за които е съставена фактурата.

При това следва да се приеме за безспорно доказано сключването на сделката и предаването на договорената за продажба стока.

С оглед дължимостта на главното задължение, на осн.чл.86 от ЗЗД основателно се явява и искането да се установи дължимост и вземането за обезщетение за забава от подаване на заявлението в заповедното производство до окончателното изплащане на главното задължение.

Относно разноските :

На осн. чл.78 ал.1 от ГПК в полза на ищцовата страна следва да се присъдят сторените от нея разноски за производството. Ищецът е внесъл държавна такса в установителното производство в размер на 102лв. Ищецът представя доказателства за договорено и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв.

В открито заседание законния представител на ответното дружество прави възражение за прекомерност на адвокатските възнаграждения. Съобразно цената на иска минималното възнаграждение, определено върху материалния интерес, на основание чл. 7, ал. 2, т.2 от Наредба №4/ 2001г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е в размер на 808,30лв. В случая е налице прекомерност на възнаграждението, защото правния спор не е с голяма правна сложност и е проведено едно съдебно заседание без явяване на ищеца. При това възнаграждението за адвокат платено от ищеца следва да се редуцира до 810лв.

Съгласно т.12 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство, включително и когато не изменя разноските по издадената заповед за изпълнение. Видно от представените платежни нареждания по заповедното, държавната такса внесена за образуването му е в размер на 102лв. По заповедното производство следва да се присъди и адвокатско възнаграждение в половината размер от възнаграждението определено за установителното производство а именно до размер на 405лв. по арг. На чл.7 ал.7 от Наредба №4/ 2001г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

При горните мотиви, районния съд

РЕШИ:

ПРЕЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО че “А. БИОЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, жк. „Дружба“ 1, дължи на „КРИС ОЙЛ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК ***, седалище/адрес на управление; гр. Аксаково, обл. Варна, ул. „Чайка“ № 1, сумата от 5083,20лв., представляващо цена за „ Газол за ИТП и Трактори „ и „ транспорт „, за което е издадена Фактура № 0100113562/07.07.2020г., ведно със законната лихва от 20.06.22г., за което е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д№ 1783/22г. по описа на РС Добрич.

ОСЪЖДА “А. БИОЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, жк. „Дружба“ 1, да заплати на „КРИС ОЙЛ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК ***, седалище/адрес на управление; гр. Аксаково, обл. Варна, ул. „Чайка“ № 1, сторените разноси в установителното производство в размер на 102лв. държавна такса и 810лв. адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА “А. БИОЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, жк. „Дружба“ 1, да заплати на „КРИС ОЙЛ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК ***, седалище/адрес на управление; гр. Аксаково, обл. Варна, ул. „Чайка“ № 1, сторените разноси заповедното производство по гр.д№ 1783 /22г. на РС Добрич в размер на 102лв. държавна такса и 405лв. адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Добрички окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____